

9 Yaş Çocuklarının Psiko-Motor Gelişimlerinde Oyunun Etkisi¹

Oğuzhan Kuru², Bahadır Köksalan³

Özet

Çocukluk dönemindeki gelişim, insan hayatının en önemli ve hassas dönemidir. Bu dönem gelecek yıllardaki gelişimin temelini oluşturur. Bu kritik dönemin en önemli değişkenlerinden biri de oyundur. Oyun sadece evde veya sokakta çocukların yaptıkları bir etkinlik de değildir. Özellikle okullarda verilen eğitimin yanında oyunun da sürekli olarak oynatılması gerekmektedir. Oyunun, tüm gelişim alanlarının yanı sıra motor ve bedensel gelişimdeki yeri çok daha önemlidir. Yapılan bu çalışmada da temele motor beceriler ve gelişimi alınmıştır. Araştırmanın evrenini 2007–2008 eğitim-öğretim yılında Erzincan il merkezindeki ilköğretim ilk kademe 3. sınıf (dokuz yaş) çocukları oluşturmaktadır. Araştırmanın örnekleme grup örnekleme türü ile seçilmiş olup; 2007–2008 eğitim-öğretim yılı Erzincan İli Melikşah İlköğretim Okulu, Vali Recep Yazıcıoğlu İlköğretim Okulu ile Ziya Gökalp İlköğretim Okullarının 3. sınıf (9 yaş) öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmada öntest-sontest kontrol gruplu model kullanılmıştır. Öntest ve sontestde çocuklara motor performanslarını ölçmek amacıyla Morris, Atwater, Williams ve Wilmore'un 1980 yılında 3-10 yaşlarındaki çocukların kaba motor yeteneklerini ölçmek üzere geliştirdikleri ve 1986 yılında Sevimay'ın 3-6 yaşlarında 205 çocuk üzerinde uyguladığı motor performans testi uygulanmış olup, çocukların atma, tutma, sıçrama, koşma, durma, becerileri ölçülmüştür. Çalışmada deney grubuna 14 hafta boyunca 2 saatlik seanslarla beden eğitimi öğretmeninin veya dersin öğretmeninin gözetiminde ve yardımıyla ince ve kaba motor becerilerini geliştireceği düşünülen oyunlar oynatılmıştır. Araştırmanın sonuçlarına göre deney ve kontrol gruplarının ölçülen becerilerinin öntest sonuçlarında anlamlı farklılıklara rastlanmamış olup; sontest sonuçlarında hem cinsiyet ayrımı olmadan yapılan karşılaştırmalarda hem de cinsiyet ayrımı yapılarak yapılan karşılaştırmalarda durma becerisi hariç diğer becerilerde genellikle gelişmelerin olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Gelişim, Psiko-Motor Beceriler, Oyun, Çocuk ve Oyun

Abstract

The development in early childhood is the most important and critical stage in life. This stage underlies the grounds of the developments in the future. In this period one of the most important variable is the game. Games are not such activities that are just practiced at home or at school. Especially, games should constantly be played besides the education provided at schools. In the majority of the studies, these two areas are taken as the bases, and the other developmental areas are considered to be influenced by them. Similarly, the psychomotor skills and their development are taken as the bases for this study. The scope of the study is the third grade students at the age of nine in the primary schools in the city centre of Erzincan within the academic year 2007-2008. The specific scope of the study is determined via the method of group exemplification; the specific scope is composed of the third graders (at the age of nine) in Melikşah İlköğretim Okulu, Vali Recep Yazıcıoğlu İlköğretim Okulu and Ziya Gökalp İlköğretim Okulu within the academic year 2007–2008. In the study, the model with pre-test and post-test control group is used. Both in the pre-test and post-test, motor performance test, which is generated by Morris, Atwater, Williams and Wilmore in 1980 in order to test rough motor skills of the children at the ages of 3-10, and which is practiced by Sevimay in 1986 on the 205 children at the ages of 3-6, is used to test motor performances of the children; therefore, throwing, grasping, jumping, running and stopping skills are measured. In the study, the experimental group played games which are thought to improve the rough and delicate motor skills under the care and with the help of their own teacher or a teacher of Physical Education course during fourteen weeks with two-hour-seances. According to the results of the study, there haven't been encountered any significant differences in the results of the pretest in which the skills of people in experimental and control groups are measured; by means of the posttest results, it

¹ Bu çalışma Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünde yüksek lisans tezi olarak hazırlanmıştır. Ayrıca küçük bir kısmı bildiri olarak da sunulmuştur.

² Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği ABD e-mail: okuru82@hotmail.com

³ İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Sınıf Öğretmenliği ABD e-mail: bahadirkoksalan@yahoo.com

is ascertained that there have usually been improvements in the other skills, except stopping skill, in the sexist and nonsexist comparisons.

Key Words: The Development, Psychomotor Skills, Games, Children and Games

GİRİŞ

Çocukluk süreci, 18. yüzyıldan itibaren yaşamın farklı ve özel bir bölümü olarak algılanmaya başlamıştır. 19. yüzyılda eğitimciler ve ahlakçılar çocuklara kendilerini ifade etme olanağı verilirse sağlıklı büyüme göstereceklerini, davranışlarında sosyal sorumluluk taşıyabileceklerini ileri sürerek, çocuk gelişimi ve davranışlarının yönlendirilmesi gerektiğini savunmuşlardır. Günümüze kadar süregelen gelişmeler, çocuklara özgü bir dünya yaratmıştır. Çocukların bu ayrı dünyasında, onların gereksinimlerine, ilgilerine ve yeteneklerine göre hazırlanan etkinlikler, okullar, kitaplar, alış-veriş merkezleri, yiyecekler gibi birçok şey yer almaktadır. Anne, baba ve eğitimciler, çocuklara karşı ilk ve orta çağın aksine daha “empatik” olmuşlardır. Çocukların duygusallaştırılması olarak nitelendirilebilecek bu eğilim, 20. yüzyılı gerçek bir çocuk yüzyılı yapmıştır (Muratlı, 2003).

Gelişim araştırmalarına baktığımızda, uzun yıllar çocuk, yetişkinin minyatürü olarak algılanmıştır. Farklılığın sadece fiziksel özelliklerden kaynaklandığı görüşü benimsenmiş ve gelişim aşamalarından bahsedilmemiştir. Daha sonra çocuğun kendine özgü olduğu, yetişkinin minyatürü olmadığı ancak yetiştirme ve eğitim ile yetişkin gibi davranacağı savunulmuştur (Yeşilyaprak, 2006).

Gelişimi tanımlayan ilkeler vardır. Bunlar fiziksel büyüme ilkeleri, olgunlaşma ilkeleri, öğrenme ilkeleridir (Onur,2003). Fiziksel büyüme bedende gerçekleşen kilo artışı, boy uzaması gibi sayısal değişiklikleri içermektedir (Yavuzer ve diğerleri, 2003). Olgunlaşma büyüme ile beraber gerçekleşmektedir ve öğrenmeye gerek yoktur. Olgunlaşma herhangi bir organın kendisinden bekleneni yerine getirebiliyor olması demektir (Senemoğlu, 2004). Öğrenme ise çevre ile etkileşim sonucu bilgi ve davranışlarda meydana gelen değişiklikler olarak nitelendirilir (Özdemir ve Diğerleri, 2004). Kişinin içinde bulunduğu yaşam döneminde başarması gereken görevleri, kazanması gereken bazı özellikleri, geliştirmesi gereken davranışları vardır. Bunlara da gelişim görevleri adı verilir (Bacanlı, 2005). Bu becerilerin yerine getirilmesi sağlıklı bir gelişimi sağlar. Aksi takdirde bireyde döneme bağılılık meydana gelebilir.

Gelişimi incelerken farklı alanlarda gelişmelerin meydana geldiği unutulmamalıdır. Bu gelişim alanları bedensel gelişim, bilişsel gelişim, duygusal gelişim, sosyal gelişim, dil gelişimi, psiko-motor gelişimdir.

.Psiko-motor gelişim fiziksel yapıda ve sinir kas işlevlerindeki değişim sürecini kapsar. Psiko-motor gelişim bireyin organlarının işleyişini, denetimi altına almada gösterdiği becerikliliğin artmasıdır (Başaran, 2005). Bu, sinir sisteminin olgunlaşmasına bağlıdır.

Motor gelişim terimi ile psiko-motor gelişim terimi sık sık birbirinin yerine kullanılır. Psiko-motor gelişim, yaşam boyu devam eden bir süreç olup motor becerilerde azalma ya da yeni bir becerinin kazanılması gibi tüm fiziksel değişmelerle ilgilenir. Çocukların motor gelişimi, hareket yeteneklerinin gelişim ve fiziksel yeteneklerin gelişimini kapsar (Özer ve Özer, 2007; Bayhan, 2004; Timurkaan, 2003).

Hareketin hassaslığının temelinde motor becerileri sınıflama iki kategoride oluşur: Kaba motor beceriler ve ince motor beceriler. Kaba motor beceriler büyük kasları içermesiyle kategorize edilir ve amaç ince motor becerilerde olduğu gibi hassas bir şekilde bir işi yapmak veya hareket etmek değildir. Yürümek, zıplamak, fırlatmak, sıçramak gibi temel motor beceriler bu grupta yer alır. Aktivitede hassaslık önemli olmasa da, görevi yerine getirirken hareketin düzgün ve koordineli olması esastır. İnce motor beceriler bir aktiviteyi başarmaya çalışırken ince, küçük kasların kontrolünü gerektiren becerilerdir. Genellikle bu tür beceriler

el-göz koordinasyonu ve harekette ve performansta yüksek derecede hassasiyet gerektiren yetenekler içerir. Yazma, resim yapma, dikiş ve düğmeye basma gibi etkinlikler ince motor becerilere örnektir (Magill, 1993).

Çocukların motor gelişimleri çok hızlıdır. Çocuk 7-8 yaşına gelinceye kadar yaşamını sürdürmek için tüm berileri kazanmıştır. Bu yaşlardaki çocuğa oyunla yaptığı spor dalına ait her hareket becerisi öğretilir (Şimşek, 1998). İlköğretim yıllarındaki çocukları hareketleri sayesinde vücutlarını daha iyi kontrol ederler ve bir etkinliğe daha uzun süre katılabilirler. Bunun yanı sıra, ilköğretim çocukları fiziksel olgunluktan uzaktır ve onlar hareketli olmaya ihtiyaç duyarlar. İlköğretim çocuklarının hareketlerindeki önemli bir prensip, onların durağan aktivitelerden çok işe karışıkları, aktif oldukları aktivitelerle uğraşmalarıdır (Santrock, 1988).

Motor gelişimi etkileyen birçok etken vardır. Bunlar doğum öncesi dönem, doğum süreci dönem ve bebeklik ve çocukluk dönemleridir. Doğum öncesi dönem, hamileliğin ilk üç haftası (plazma dönemi), hamileliğin ilk üç ayı (embriyo dönemi), üç aydan doğuma kadar olan dönem (fötal) dönemdir (Özdoğan, 2000). Motor becerilerin genetik bir temele dayanan vücut tarafından meydana getirilmesi, kalıtımın önemli bir etken olduğunu düşündürür. Aynı zamanda her çocuğun olgunlaşma ve büyüme hızı genlerle belirlenir ve böylece kalıtım, becerilerin kazanılması için gerekli temeli hazırlamış olur. (Sarı, 2001; Jersild, Çev: Günçe, 1979). Doğum sürecinde de yeni doğanın, doğum travmasına karşı son derece dirençli olmasına ve dikkate değer iyileşme gücüne sahip bulunmasına karşılık, bir komplikasyon zarar görmesine neden olabilmektedir. Yetersiz oksijen ve bebeğin başı üzerine beklenmedik bir basınç komplikasyonlar oluşturmaktadır (Özer ve Özer, 2007). Bebeklik ve çocukluk döneminde ise hareket koordinasyonunda çevrenin etkileri dışsal olarak kabul edilir ve çevre hareket sürecinin kontrol sisteminde bilgi girişini sağlar. Hareket sistemin görevlerini yerine getirirkenki ortaya çıkan çevresel sınırlamalar, devimsel hareketteki dış etkiden daha ziyade, motor sistemin kontrol yapısından temellenir. Örneğin konuşma davranışında çevresel sınırlama var olan sınırlayıcıların sadece bir tanesidir. Devimsel yapı hem hareket unsurunu hem de bilgi tarafından sınıflandırılan çevresel özellikleri içerir (Zelaznik, 1996). Bebeklik ve çocukluk döneminde motor performansta cinsiyete göre farklılaşmalar da meydana gelebilir. Bunun nedenleri; genellikle kızlar ve erkeklerdeki performans farklılıklarının dört değişik sebebi vardır. Bunlar; vücut ağırlığı, anatomik yapı, fizyolojik yapı, sosyal ve kültürel faktörler (Timurkaan, 2003). Ayrıca cinsiyetin gelişim üzerindeki dolaylı etkisi çevresel koşullardan da kaynaklanır. Çocuklardan, doğumlarından itibaren, cinsiyetlerinden beklenenleri yapmaları istenir. Bu da onlarda sosyal baskı yaratır. Çocukluk yıllarında, erkekler ve kızlar aileleri tarafından belli kalıplara sokulurlar, daha sonraları okuldaki gruplarında, öğretmenleri tarafından bu olay devam ettirilir (Uluğ, 1997). Motor gelişimdeki bu tür etken ve engellerin desteklenebilmesi veya ortadan kaldırılmasını sağlayabilmek için her dönemde çocuğun oyuna ihtiyacı vardır. Oyun sayesinde tüm gelişim görevleri yerine getirilebilir ve özellikle sinir sisteminin ve dolayısıyla motor becerilerin gelişimi de olumlu yönde etkilenebilir.

Oyun; fiziksel ve zihinsel yeteneklerle sosyal uyum ve duygusal olgunluğunu geliştirmek amacıyla, gerçek hayattan farklı bir ortamda yapılan sonunda maddi bir çıkar sağlamayan, kendine özgü belirli kurallara sahip, sınırlandırılmış yer ve zaman içinde süren, gönüllü katılım yoluyla toplumsal grup oluşturan ve katılanları tümü ile etkisi altında tutan eğlenceli bir etkinliktir (Hazar, 2005, Çamlıyer ve Çamlıyer, 1997; Akandere, 2004). Yetişkinler, televizyon ve video oyunları tarafından kontrol edilen aktiviteler oyun değildir. Oyun sayesinde çocuk etrafında olup bitenlerden haberdar olur ve onlarla etkileşime girer. Çocuklar oyun sayesinde kişisel özelliklerini öğrenirler ve hayallerini gerçekleştirirler (Patrick, 1996). Oyun bir köşe taşıdır. Okullardaki program ana babalara oyun sayesinde

çocuklarına yardımcı olmak konusunda malzeme sağlar ve rehber olur. Oyuncaklar çocukların dikkatlerini çekmek için gerekli anahtarlardır (Jansma, 1999).

Oyun çocuğun eğitiminde ve kişiliğin gelişiminde önemli bir ter tutmaktadır. Aynı zamanda çocuğun çevresi ile ilişki kurmasına (sosyal gelişimini destekleyici), duygu (duygusal gelişimini destekleyici) ve düşüncelerini yansıtmaya (dil gelişimi ve bilişsel gelişimini destekleyici) yardımcı olmaktadır (Hazar, 2005). Çocuğun oynayacağı oyunu seçmesini etkileyen bazı faktörler de vardır. Yaş, cinsiyet, sosyo-ekonomik düzey, kültür, iklim, kitle iletişim araçları, sağlık bunlardan bazılarıdır. Ayrıca oyun; duygusal, hareket, taklit, mücadele, hayal, sosyal içerikli, zihinsel aktiviteye dayalı oyunlar olarak çeşitlendirilebilir (Özdenk, 2007).

Oyun bir kültür iletişimi aracının alıştırmalarıdır. Çocuk oyun oynarken kendi çevresindeki araçları kullanır. Oyuncakların, araç ve gereçlerin kullanımı sırasında çocuk vücut organlarını ve kaslarını kontrollü kullanmayı öğrenir. Vücut organlarını ve kasların hareketlerindeki zenginlik, sinir-kas koordinasyonuna bağlı olduğundan, vücudunu çok yönlü kullanabilme becerisini oyun içindeki hareketlerle kazanır (Çamlıyer ve Çamlıyer, 1997).

Hareketli bir oyunu ilk kez oynayan bir çocuk, bir yandan zihniyle öğrenirken, bir yandan da kaslarıyla öğrenir. Aynı oyunu her oynayıpta, hem zihin hem de kaslar, o oyuna ilişkin hareketleri biraz daha pekiştirirler. Bunun sonucunda, bir çeşit kas belleği oluşur. Kaslar, daha önce öğrenmiş oldukları hareketleri bilmedikleri hareketlere göre, daha kolay yaparlar. Bu rahatlık kas gelişimini hızlandırır, güçlendirir. Gelişimini sağlıklı kılar (Tamer, 1987 Akt. Atlı, 1992).

Oyunun tüm bu özellikleri çocuğun ince ve kaba kaslarının gelişiminde zaten olması gereken gelişim ve olgunlaşmasını destekleyici, daha da ileri götürücü önemli bir yere sahiptir.

Araştırmanın Amacı

İlköğretim 3. sınıf (9 yaş) çocuklarının psiko-motor gelişimlerinin ölçülmesi, oyunun çocukların motor gelişimlerinde ne derece önemli olduğunu ortaya koymak araştırmanın amacını oluşturmaktadır.

Araştırmanın Önemi

Bilişsel, duyuşsal, sosyal ve dil gelişimleri açısından kritik bir dönemde bulunan ilköğretim 3. sınıf çocuklarının psiko-motor gelişimleri de en az diğer gelişim alanları kadar önem taşımaktadır. Okullarda psiko-motor gelişimin göz ardı edildiği, çocukların bu gelişim alanlarını okul dışında kendilerinin tamamlayabileceği düşüncesi beden eğitimi derslerinde diğer gelişim alanlarıyla ilgili çalışmaların yapılmasına sebep olmaktadır. Oysaki öğretmenler tarafından belirlenecek özellikle eğitsel oyunların çocuklara oynatılması, çocukların motor becerilerinin eksiksiz gelişimini sağlayacağı yadsınamaz bir gerçektir. Bu araştırmanın sonuçlarının beden eğitimi derslerine, oyunun önemine vurgu yapması açısından önemli olduğu düşünülmektedir.

YÖNTEM

Araştırmanın Deseni

Bu araştırma deneysel yöntemlerden öntest-sontest kontrol gruplu model kullanılmış olup, deneysel bir nitelik taşımaktadır.

Araştırmada motor performans testleri kontrol ve deney gruplarına öntestte uygulanmıştır. Deney grubuna haftada 2'şer saatten 14 hafta belirlemiş olduğumuz oyunlar oynatılmıştır. Kontrol grubuna ise oyunlar oynatılmamıştır. 14. haftanın sonunda deney ve

kontrol gruplarının motor performans becerileri tekrar kayıt altına alınmış ve çalışma tamamlanmıştır.

Çalışma Grubu

Bu çalışma 2007-2008 eğitim-öğretim yılında Erzincan il merkezindeki Melikşah İlköğretim Okulu, Vali Recep Yazıcıoğlu İlköğretim Okulu ve Ziya Gökalp İlköğretim Okullarından grup örnekleme türü ile seçilen 146 3 sınıf (9 yaş) öğrencisi ile yapılmıştır.

Çalışma Grubunun Seçilmesi

Bu araştırmada deney ve kontrol grupları oluşturmak için yansızlık sağlamada şu ölçütler dikkate alınmıştır. Öğrencilerin; a) koşma becerileri, b) durma becerileri, c) top atma becerileri, d) top tutma becerileri, e) ileri sıçrama becerileri, f) yukarı sıçrama becerileri, g) kilo ortalamaları, h) boy ortalamaları. Öğrencilerin bu sekiz ölçüte göre elde edilen puanları, bağımsız gruplar “t” testi ile analiz edilmiş ve aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

<i>Tüm becerilerin öntest deney ve kontrol gruplarında cinsiyet ayrımı olmadan karşılaştırılması</i>							
Alt Testler	Grup	N	\bar{X}	ss	sd	t	p
Koşma	Kontrol	73	3.89	.38	144	-1.237	.218
	Deney	73	3.97	.43			
Durma	Kontrol	73	216.43	66.17	144	4.118	.000
	Deney	73	168.90	73.12			
Top atma	Kontrol	73	12.93	4.54	144	.191	.849
	Deney	73	12.78	4.96			
Top tutma	Kontrol	73	1.69	1.08	144	-.836	.404
	Deney	73	1.84	1.08			
İleri sıçrama	Kontrol	73	82.79	14.92	144	-.998	.320
	Deney	73	85.30	15.43			
Yukarı sıçrama	Kontrol	73	151.30	7.75	144	-1.940	.054
	Deney	73	153.68	7.07			
Boy uzunlukları	Kontrol	73	131.39	15.09	144	-.458	.647
	Deney	73	132.24	4.74			
Kilo	Kontrol	73	32.64	5.86	144	-.814	.417
	Deney	73	33.35	4.63			

Yukarıdaki durma becerisi hariç tüm becerilerin, kiloların ve boyların deney ve kontrol gruplarının öntest verilerinin karşılaştırma sonuçlarına baktığımızda bütün bu beceriler bakımından anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir. Dolayısıyla, deney ve kontrol gruplarının yansız oldukları ve durma becerisi hariç herhangi bir alanda avantajlı olmadıkları görülmektedir. Durma becerisinde ise çıkan anlamlı farklılık gruplar arasında homojen bir dağılım olmadığına göstergesidir.

Ayrıca; bu çalışmada deney ve kontrol grupları boy, kilo ve yaş grubu açısından eşleştirilerek sonuçların daha geçerli ve güvenilir olması sağlanmaya çalışılmıştır.

Veri Toplama Aracı

Motor Gelişimi Değerlendirme Testi (TGMD II, Ulrich, 2000) temel kaba motor yetenekleri ölçen iki alt testten oluşmaktadır. 3-10 yaşlarındaki çocukların kaba motor yeteneklerini ölçmek üzere oluşturulmuştur ve deneysel güvenilirlik ve geçerliliğe sahiptir. Test, çocuğa okul öncesinde, ilkokulun ilk yıllarında ve özel eğitim sınıflarında öğretililecek 12 kaba motor beceriyi (koşma, gallop, sıçrama, atlama, yatay atlama, kayma, sabit bir topa vurma, durarak top zıplatma, yakalama, topa ayakla vurma, fırlatma, top yuvarlama) ölçer (Özer ve Özer, 2007).

Çocuklarının motor performanslarını ölçmek amacıyla Morris, Atwater, Williams ve Wilmore'un 1980 yılında geliştirdikleri ve 1986 yılında Sevimay Özer'in 3-6 yaşlarında 205 çocuk üzerinde uyguladığı ve uyarladığı motor performans testi araştırmamızda uygulanmış olup uygulanma protokolü aşağıda açıklanmıştır (Özer ve Özer, 2007).

1. Koşma

a. Amaç: Çocuğun 15 metrelik mesafeyi ne kadar hızlı koştuğunun saptanmasıdır.

b. Test ortamının hazırlanması: Başlangıç çizgisine bir bant yapıştırılır. 15 metre uzaklığa bitiş için bir bant yapıştırılır.

c. Araçlar: Kronometre, bant, düdük

d. Uygulama: Düdük sesi ile çocuğun başlangıç noktasından çıkması sağlanır ve çocuk en kısa zamanda bitiş noktasına varmaya çalışır. Uygulama 3 defa denenir ve sürenin ortalaması alınır.

2. Durma

a. Amaç: Dur komutu geldiğinde çocuğun ne kadar mesafede durabileceğinin tespit edilmesidir.

b. Test ortamının hazırlanması: Bir başlangıç noktası oluşturulur ve birer metre aralıklarla 20 metre boyunca bantlar yapıştırılır.

c. Araçlar: Düdük, bant

d. Uygulama: Düdük sesi ile çocuğun başlangıç noktasından çıkması sağlanır ve çocuk hat boyunca koşmaya başlar. Herhangi bir zamanda ve noktada çocuğa düdük ile dur komutu verilir ve çocuğun komu aldıktan ne kadar mesafe sonra durabildiği hesaplanır. İşlem 3 defa uygulanır ve ortalaması alınır.

3. Top Atma

a. Amaç: Çocuğun tenis topunu ne kadar uzağa atabileceğinin belirlenmesidir.

b. Test ortamının hazırlanması: Bir başlangıç noktası oluşturulur ve birer metre aralıklarla 30 metre boyunca bantlar yapıştırılır.

c. Araçlar: Bant, 3 adet tenis topu

d. Uygulama: Topu fırlatma noktasındaki çocuğa kendini hazır hissettiği an topu olabildiğince ileri fırlatması gerektiği söylenir. Topun düştüğü nokta belirlenir ve üç atış sonunda mesafenin ortalaması alınır.

4. Top Tutma

a. Amaç: Belirli kurallar çerçevesinde çocuğun topu kaç sefer tutabileceğinin belirlenmesidir.

b. Test ortamının hazırlanması: Topu atış noktası belirlenir ve 5 metre uzağına çocuğun geçip atılan topu tutması istenir.

c. Araçlar: 3 adet voleybol topu, bant

d. Uygulama: Topu atma noktasında bulunan kişi çocuğa doğru her seferinde aynı şekilde olmak şartı ile voleybol topunu fırlatır. İşlem 3 defa tekrarlanır. Çocuğun topu tutarken topu bütün vücuduyla değil sadece ellerini ve parmaklarını kullanarak tutması istenir. Üç seferde kurallara uygun olarak kaç kez tuttuğu kaydedilir.

5. İleri Sıçrama

a. Amaç: Çocuğun durduğu noktadan, hız almadan ne kadar uzağına sıçrayabileceğinin hesaplanmasıdır.

b. Test ortamının hazırlanması: Çocuğun durma noktası belirlenir ve yanına bir mezro koyulur.

c. Araçlar: Mezro, bant

d. Uygulama: Çocuğun durduğu noktadan sıçra komutuyla beraber kollarını da ileriye doğru savurarak ne kadar ileriye sıçradığı tespit edilir. İşlem 3 defa tekrarlanır. Üçünün ortalaması alınarak kaydedilir.

6. Yukarı Sıçrama

a. Amaç: Çocuğun durduğu noktadan ne kadar yukarıya doğru sıçrayabildiğinin hesaplanmasıdır.

b. Test ortamının hazırlanması: Duvara birer cm aralıklarla çizgiler çizilir.

c. Araçlar: Mezro

d. Uygulama: Duvara çizilen uzunluğun önünde çocuğun duvara sırtı dönük bir şekilde durması istenir. Sıçra komutu ile çocuğun sadece bacaklarıyla kendisini yukarı doğru iterek sıçraması istenir. İşlem üç defa tekrarlanır ve ortalaması kaydedilir.

BULGULAR

<i>Deney Grubunda Cinsiyet Ayrımı Olmadan Öntest – Sontest Değerlerine Yönelik Bulgular</i>							
Alt Testler	Ölçüm	N	\bar{X}	ss	sd	t	p
Koşma	Öntest	73	3.97	.43	144	7.317	.000
	Sontest	73	3.38	.53			
Durma	Öntest	73	168.90	73.12	144	.364	.717
	Sontest	73	164.10	85.71			
Top atma	Öntest	73	12.78	4.96	144	-2.672	.008
	Sontest	73	14.87	4.49			
Top tutma	Öntest	73	1.84	1.08	144	-2.252	.026
	Sontest	73	2.21	.88			
İleri sıçrama	Öntest	73	85.30	15.43	144	-6.963	.000
	Sontest	73	105.82	19.89			
Yukarı sıçrama	Öntest	73	153.68	7.07	144	-3.745	.000
	Sontest	73	158.43	8.21			

Deney grubunda cinsiyet ayrımı olmadan yapılan oyun öncesi ve sonrası değerlerin karşılaştırmasını gösteren tablo incelendiğinde; koşma, top atma, top tutma, ileri sıçrama, yukarı sıçrama becerilerinde 14 haftalık oyun uygulamaları sonucunda $p < 0.05$ düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı bir gelişme meydana gelirken; durma becerisinde ise $p > 0.05$ istatistiksel olarak anlamlı bir gelişme olmadığı tespit edilmiştir.

<i>Kontrol Grubunda Cinsiyet Ayrımı Olmadan Öntest – Sontest Değerlerine Yönelik Bulgular</i>							
Alt Testler	Ölçüm	N	\bar{X}	ss	sd	t	p
Koşma	Öntest	73	3.89	.38	144	8.48	.000
	Sontest	73	3.40	.31			
Durma	Öntest	73	216.43	66.17	144	-.492	.623
	Sontest	73	222.19	74.74			
Top atma	Öntest	73	12.93	4.54	144	-.574	.567
	Sontest	73	13.38	4.95			
Top tutma	Öntest	73	1.69	1.08	144	-1.318	.190
	Sontest	73	1.93	1.04			
İleri sıçrama	Öntest	73	82.79	14.92	144	-3.807	.000
	Sontest	73	91.75	13.47			
Yukarı sıçrama	Öntest	73	151.30	7.75	144	-4.952	.000
	Sontest	73	157.46	7.27			

Kontrol grubunda cinsiyet ayrımı olmadan yapılan oyun öncesi ve sonrası değerlerin karşılaştırmasını gösteren tablo incelendiğinde; koşma, ileri sıçrama, yukarı sıçrama becerilerinde $p < 0.05$ düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı bir gelişme meydana gelirken; durma, top atma, top tutma becerisinde ise $p > 0.05$ istatistiksel olarak anlamlı bir gelişme olmadığı tespit edilmiştir.

Deney Grubunda Kızların Öntest – Sontest Değerleri							
Alt Testler	Ölçüm	N	\bar{X}	ss	sd	t	p
Koşma	Öntest	28	4.10	.52	54	4.689	.000
	Sontest	28	3.53	.37			
Durma	Öntest	28	147.14	59.52	54	-1.858	.069
	Sontest	28	182.50	81.22			
Top atma	Öntest	28	8.39	2.29	54	-3.389	.001
	Sontest	28	10.89	3.15			
Top tutma	Öntest	28	1.32	1.12	54	-3.880	.000
	Sontest	28	2.32	.77			
İleri sıçrama	Öntest	28	78.21	11.96	54	-5.005	.000
	Sontest	28	99.82	19.45			
Yukarı sıçrama	Öntest	28	150.46	6.66	54	-2.951	.005
	Sontest	28	156.89	9.40			

Deney grubunda kızların oyun öncesi ve sonrası değerlerin karşılaştırmasını gösteren tablo incelendiğinde; koşma, top atma, top tutma, ileri sıçrama, yukarı sıçrama becerilerinde 14 haftalık oyun uygulamaları sonucunda $p < 0.05$ düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı bir gelişme meydana gelirken; durma becerisinde ise $p > 0.05$ istatistiksel olarak anlamlı bir gelişme olmadığı tespit edilmiştir.

Kontrol Grubunda Kızların Öntest – Sontest Değerlerine Yönelik Bulgular							
Alt Testler	Ölçüm	N	\bar{X}	ss	sd	t	p
Koşma	Öntest	28	4.04	.42	54	5.048	.000
	Sontest	28	3.52	.33			
Durma	Öntest	28	221.42	64.44	54	-.040	.968
	Sontest	28	222.14	67.62			
Top atma	Öntest	28	9.39	2.07	54	.066	.947
	Sontest	28	9.35	1.94			
Top tutma	Öntest	28	1.17	.94	54	.079	.172
	Sontest	28	1.57	1.16			
İleri sıçrama	Öntest	28	73.75	11.54	54	-3.650	.001
	Sontest	28	86.07	13.62			
Yukarı sıçrama	Öntest	28	147.28	4.74	54	-6.166	.000
	Sontest	28	154.78	4.34			

Kontrol grubunda kızların oyun öncesi ve sonrası değerlerin karşılaştırmasını gösteren tablo incelendiğinde; koşma, ileri sıçrama, yukarı sıçrama becerilerinde $p < 0.05$ düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı bir gelişme meydana gelirken; durma, top atma, top tutma becerisinde ise $p > 0.05$ istatistiksel olarak anlamlı bir gelişme olmadığı tespit edilmiştir.

Deney Grubunda Erkeklerin Öntest – Sontest Değerlerine Yönelik Bulgular							
Alt Testler	Ölçüm	N	\bar{X}	ss	sd	t	p
Koşma	Öntest	45	3.89	.35	88	5.804	.000
	Sontest	45	3.29	.59			
Durma	Öntest	45	182.44	78.01	88	.322	.092
	Sontest	45	152.66	87.31			
Top atma	Öntest	45	15.51	4.15	88	-2.342	.021

	Sontest	45	17.35	3.26			
Top tutma	Öntest	45	2.17	.93	88	.112	.911
	Sontest	45	2.15	.95			
İleri sıçrama	Öntest	45	89.71	15.81	88	-5.310	.000
	Sontest	45	109.55	14.44			
Yukarı sıçrama	Öntest	45	155.68	6.63	88	-2.518	.014
	Sontest	45	159.40	7.32			

Deney grubunda erkeklerin oyun öncesi ve sonrası değerlerin karşılaştırmasını gösteren tablo incelendiğinde; koşma, top atma, ileri sıçrama, yukarı sıçrama becerilerinde 14 haftalık oyun uygulamaları sonucunda $p < 0.05$ düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı bir gelişme meydana gelirken; durma ve top tutma becerilerinde ise $p > 0.05$ istatistiksel olarak anlamlı bir gelişme olmadığı tespit edilmiştir.

Kontrol Grubunda Erkeklerin Öntest – Sontest Değerlerine Yönelik Bulgular

Alt Testler	Ölçüm	N	\bar{X}	ss	sd	t	p
Koşma	Öntest	45	3.79	.32	88	.048	.000
	Sontest	45	3.32	.27			
Durma	Öntest	45	213.33	67.75	88	-.570	.570
	Sontest	45	222.22	79.59			
Top atma	Öntest	45	15.13	4.27	88	-.808	.421
	Sontest	45	15.88	4.59			
Top tutma	Öntest	45	2.02	1.05	88	-.644	.521
	Sontest	45	2.15	.90			
İleri sıçrama	Öntest	45	88.42	14.07	88	-2.469	.015
	Sontest	45	95.28	12.24			
Yukarı sıçrama	Öntest	45	153.80	8.24	88	-3.072	.003
	Sontest	45	159.13	8.22			

Kontrol grubunda erkeklerin oyun öncesi ve sonrası değerlerin karşılaştırmasını gösteren tablo incelendiğinde; koşma, ileri sıçrama, yukarı sıçrama becerilerinde $p < 0.05$ düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı bir gelişme meydana gelirken; durma, top atma, top tutma becerisinde ise $p > 0.05$ istatistiksel olarak anlamlı bir gelişme olmadığı tespit edilmiştir.

SONUÇ

Cinsiyet ayrımı yapılmadan çocuklara oynatılan oyunların sonucunda gelişim düzeylerine baktığımızda çocukların durma becerisi hariç tüm alanlarda geliştiklerini görmekteyiz. Oyun oynatılmayan çocukların sontest verilerinde gelişim düzeylerine baktığımızda ise koşma, ileri sıçrama, yukarı sıçrama becerilerinde gelişme olduğunu fakat durma, top atma ve top tutma becerilerinde gelişme olmadığını görmekteyiz. Çocukların okulda oyun oynamasalar dahi belirli becerilerde gelişmiş olduklarını onların günlük fiziksel aktivite miktarlarının yüksek olması ile açıklayabiliriz. Tabii ki gün içinde yapmış oldukları aktiviteler ile kontrol grubu çocuklarının gelişim düzeylerinin deney grubu öğrencilerinininki kadar ileri seviyede olduğunu düşünemeyiz. Bunu da şuradan görebiliriz;

Deney grubu ile kontrol grubu arasındaki gelişmişlik farkına bakacak olursak; başlangıçta deney grubunun koşma becerisi ortalaması ($x=3.97$) iken sontest verilerinde grubun ortalaması ($x=3.38$) dir. Kontrol grubu öntest verileri ortalaması ($x=3.89$) iken sontest verileri ortalaması ($x=3.40$) dir. Görüldüğü üzere deney grubunda %15.07 lik bir gelişme söz konusu olmasına karşı kontrol grubunda %12.59 luk bir gelişme söz konusudur.

Aynı şekilde deney grubunun ileri sıçrama becerisi ortalaması ($x=85.30$) iken sontest verilerinde grubun ortalaması ($x=105.82$) dir. Kontrol grubu öntest verileri ortalaması ($x=82.79$) iken sontest verileri ortalaması ($x=91.75$) dir. Görüldüğü üzere deney grubunda

%24.05 lik bir gelişme söz konusu olmasına karşı kontrol grubunda %10.82 lik bir gelişme söz konusudur.

Bu becerilerde bu gelişmişlik yüzdelerine baktığımızda günlük fiziksel aktivitelerin belirli becerilerde psiko-motor gelişime katkısı olsada okul müfredatına alınan ve derslerde uygulanan destekleyici etkinliklerin yarattığı farkın normal gelişimden farklı olduğunu görebiliriz.

Kız çocuklarına oynatılan oyunların sonucunda gelişim düzeylerine baktığımızda çocukların durma becerisi hariç tüm alanlarda geliştiklerini görmekteyiz. Oyun oynatılmayan çocukların sontest verilerinde gelişim düzeylerine baktığımızda ise koşma, ileri sıçrama, yukarı sıçrama becerilerinde gelişme olduğunu fakat durma, top atma ve top tutma becerilerinde gelişme olmadığını görmekteyiz. Kız çocuklarının okulda müfredata alınmış oyunları oynamasalar dahi belirli becerilerde gelişmiş olduklarını görmekteyiz. Tabii ki bu gelişimi gün içinde yapmış oldukları aktiviteler (ip atlama, sek sek oynama gibi) kaba motor becerilerini geliştirici oyunlarla açıklamak mümkündür. Fakat günlük aktiviteleri bu becerilerde anlamlı farklılık yaratmış olsa da okulda müfredat dahilinde oynatılan oyunların farkını da aşağıda görebiliriz.

Deney grubu kız çocuklarının başlangıçta koşma becerisi ortalaması ($x=4.10$) iken sontest verilerinde grubun ortalaması ($x=3.53$) dir. Kontrol grubu öntest verileri ortalaması ($x=4.04$) iken sontest verileri ortalaması ($x=3.52$) dir. Görüldüğü üzere kız çocuklarında deney grubunda %13.9 luk bir gelişme söz konusu olmasına karşı kontrol grubunda %12.87 luk bir gelişme söz konusudur.

Aynı şekilde deney grubu kız çocuklarının ileri sıçrama becerisi ortalaması ($x=78.21$) iken sontest verilerinde grubun ortalaması ($x=99.82$) dir. Kontrol grubu öntest verileri ortalaması ($x=73.75$) iken sontest verileri ortalaması ($x=86.07$) dir. Görüldüğü üzere deney grubunda %27.63 lük bir gelişme söz konusu olmasına karşı kontrol grubunda %16.70 lik bir gelişme söz konusudur.

Erkek çocuklarına oynatılan oyunların sonucunda gelişim düzeylerine baktığımızda çocukların durma ve top tutma becerisi hariç tüm alanlarda geliştiklerini görmekteyiz. Oyun oynatılmayan çocukların sontest verilerinde gelişim düzeylerine baktığımızda ise koşma, ileri sıçrama, yukarı sıçrama becerilerinde gelişme olduğunu fakat durma, top atma ve top tutma becerilerinde gelişme olmadığını görmekteyiz. Burada da okulda müfredat dâhilinde oyun oynamayan çocukların bu gelişiminin gün içinde yapmış oldukları aktivitelerden kaynaklandığı düşünülmektedir. Fakat günlük aktiviteleri bu becerilerde anlamlı farklılık yaratmış olsa da okulda müfredat dahilinde oynatılan oyunların farkını da aşağıda görebiliriz.

Deney grubu erkek çocuklarının başlangıçta koşma becerisi ortalaması ($x=3.89$) iken sontest verilerinde grubun ortalaması ($x=3.29$) dir. Kontrol grubu öntest verileri ortalaması ($x=3.79$) iken sontest verileri ortalaması ($x=3.32$) dir. Görüldüğü üzere kız çocuklarında deney grubunda %15.42 lik bir gelişme söz konusu olmasına karşı kontrol grubunda %12.40 lik bir gelişme söz konusudur.

Aynı şekilde deney grubu erkek çocuklarının ileri sıçrama becerisi ortalaması ($x=89.71$) iken sontest verilerinde grubun ortalaması ($x=109.55$) dir. Kontrol grubu öntest verileri ortalaması ($x=88.42$) iken sontest verileri ortalaması ($x=95.28$) dir. Görüldüğü üzere deney grubunda %22.11 lik bir gelişme söz konusu olmasına karşı kontrol grubunda %7.75 lik bir gelişme söz konusudur.

Ayrıca erkek çocuklarında kontrol grubunda olduğu gibi deney grubunda da top tutma becerilerinde anlamlı fark bulunamamıştır. Bu durumun erkek çocuklarının bu yaş grubunda kızlara nazaran kaba motor becerilerinde daha gelişmiş oldukları, ince motor becerilerinde ise kızlar kadar gelişmiş olmadıklarının sonucu meydana geldiği düşünülmektedir.

Hem cinsiyet ayrımı olmadan, hem erkek çocuklarında hemde kız çocuklarında yukarı sıçrama becerilerine baktığımızda ise;

cinsiyet ayrımı olmadan deney grubu öntest verileri ortalaması ($x=153.68$), sontest verileri ortalaması ($x=158.43$) ve yüzdeler artışı %3.09; kontrol grubunda öntest verileri ortalaması ($x=151.30$), sontest verileri ortalaması ($x=157.46$) ve yüzdeler artışı %4.07;

kız çocuklarının deney grubu öntest verileri ortalaması ($x=150.46$), sontest verileri ortalaması ($x=156.89$) ve yüzdeler artışı %4.27; kontrol grubunda öntest verileri ortalaması ($x=147.28$), sontest verileri ortalaması ($x=154.78$) ve yüzdeler artışı %5.09;

erkek çocuklarının deney grubu öntest verileri ortalaması ($x=155.68$), sontest verileri ortalaması ($x=159.40$) ve yüzdeler artışı %2.38; kontrol grubunda öntest verileri ortalaması ($x=153.80$), sontest verileri ortalaması ($x=159.13$) ve yüzdeler artışı %3.46 dır.

Görüldüğü üzere deney ve kontrol gruplarında koşma ve ileri sıçrama becerilerinin aksine yukarı sıçrama becerisinde kontrol grubunda daha büyük oranda artış sağlanmıştır. Bunun sebebinin başta eşleştirmiş dahi olsak çocukların kilo almaları ile, üstlerindeki kıyafetlerin rahatlıkları ile, okulda müfredat dahilinde oynatılan oyunların seçiminde bu beceriyi olması gerektiği kadar gelişmesini kısmen de olsa önleyici ya da anaerobik güçlerini (patlayıcı güç) çocukların dışarıdaki günlük fiziksel aktivitelerinde daha rahat geliştirdikleri ve bununla ilgili kaslarını ve becerileri daha iyi geliştirebildikleri düşünülmektedir.

Son olarak müfredat dahilinde oynatılan oyunların, çocukların kaba motor becerilerini olması gerekenden daha ileri seviyede geliştirdiği; kız çocukları ile erkek çocuklarının ince motor beceriye bağlı olan top tutma becerisinde kızların lehine ayrıştıkları; durma becerisinde oyunun, (veri ortalamalarına göre) anlamlı farklılık çıkmayacak kadar geliştirilmesi zor bir beceri olduğu ve bu becerisinin sadece psiko-motor becerilerle ilgili olmayıp algı, sinir sistemi ile alakalı olduğu sonucuna varılmıştır.

ÖNERİLER

1. Psiko motor gelişimi desteklediği, geliştirdiği görülen oyunun okul müfredat programına alınması,

2. Beden eğitimi derslerinde çocukların kontrolsüz bırakmak yerine belli bir sistem dâhilinde oyunların oynatılması sağlanabilir.

3. İlköğretim programında bilişsel ve duyuşsal alanlar kadar psiko-motor alanla ilgili becerilere de yer verilmelidir.

4. Çocuklarda büyüme sonucu ortaya çıkan olağan değişiklikler, eğitim ortamında psiko-motor becerileri destekleyici rol oynamaktadır. Çocuğun büyümesini ve gelişmesini olumlu yönde destekleyecek etkinliklere yer verilmelidir.

KAYNAKÇA

- Akandere, M. (2004). *Eğitici Okul Oyunları*. Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Atlı, M. (1992). *İlköğretim Öğrencilerinin Spora Yönelmelerinde Sportif Amaçlı Eğitsel Oyunların Rolü*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara
- Bacanlı H. (2005). *Gelişim ve Öğrenme*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım
- Başaran, İ.E. (2005). *Eğitim Psikolojisi*. Ankara: Pegema Yayıncılık.
- Bayhan San P. (2004). *Çocuk Gelişimi ve Eğitimi*. İstanbul: Morpa Kültür Yayınları
- Çamlıyer, H., Çamlıyer, H. (1997). *Eğitim Bütünlüğü İçinde Çocuk Hareket Eğitimi ve Oyun*. Manisa: Can Ofset.
- Hazar, M. (2005). *Beden Eğitimi ve Sporda Oyunla Eğitim*. Ankara: Tutubay Yayıncılık.
- Jansma, P. (1999). *Psychomotor Domain Training And Serious Disabilities*. USA, New York: University Pres of America Inc.
- Jersild, T. A. (1979). *Çocuk Psikolojisi*. (Çev. Günçe, G.). Ankara: Ankara Üniversitesi Basımevi
- Magill A. R. (1993). *Motor Learning Consept and Applications*. USA: Wm C. Brown Communications, Inc.
- Muratlı, S. (2003). *Çocuk ve Spor*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Onur, B. (2003). *Gelişim Psikolojisi*. Ankara: V Yayıncılık.
- Özdemir, S., Yalın, H. İ., Sezgin, F. (2004). *Öğretmenlik Mesleğine Giriş*. Ankara: Nobel yayıncılık.
- Özdenk, Ç. (2007). *6 Yaş Grubu Öğrencilerinin Psikomotor Gelişimlerinin Sağlanmasında Oyunun Yeri Ve Önemi*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Elazığ.
- Özdoğan, B. (2000). *Çocuk ve Oyun*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Özer, D. S., Özer, K. (2007). *Çocuklarda Motor Gelişim*. Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Patrick, T. (1996). *Play: An Important Component Of Preventative Behavior Management*. Arkansas: Archild Inc.)
- Santrock, J. W. (1988). *Children*. United States Of America: Wm. C. Brown Publishers
- Sarı, K. (2001). *Temel Psikomotor Becerilerin Gelişimine Farklı Eğitim Kurumları ve Deneklerin Özlük Niteliklerine Bağlı Değişkenlerin Etkisi*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi.) Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Senemoğlu, N. (2004). *Gelişim Öğrenme ve Öğretim*. Ankara: Gazi Kitabevi.
- Şimşek S. (1998). *İlköğretim 8. Sınıf Beden Eğitimi Dersinin Öğrencilerin Psikomotor Gelişimine Katkısı Konusunda Beden Eğitimi Öğretmenleri ve Öğrencilerin Görüşleri*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi.) Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Denizli.
- Tekin M., Özmutlu İ. (2008). Sınıf Öğretmenlerinin Çeşitli Değişkenlere Göre Eğitsel Oyunlarla İlgili Görüşlerinin İncelenmesi. *VII. Ulusal Sınıf Öğretmenliği Eğitimi Sempozyumu Bildiri Kitabı*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Timurkaan S. (2003). *Farklı Fiziki Özelliklere Sahip Yerleşim Bölgelerinde Yaşayan 6 Yaş Grubu Çocuklarının Psikomotor Gelişimlerinin Karşılaştırılması*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi.) İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Malatya
- Uluğ Ormanlıoğlu, M. (1997). *Niçin Oyun? Çocuğun Gelişiminde ve Çocuğu Tanımada Oyunun Önemi*. İstanbul: Göçebe Yayınları
- Yavuzer, Y., Demir, Z., Çalışkan, M. (2006). *Eğitim Psikolojisi - Gelişim ve Öğrenme*. Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Yeşilyaprak, B. (Ed.) (2006). *Gelişim ve Öğrenme Psikolojisi*. Ankara: Pegema Yayıncılık.

Zelaznik N. H. (1996). *Advances in Motor Learning and Control*. USA: Human Kinetics

The Influence Of The Games On The Psychomotor Development Of The Children At The Age Of Nine

Oğuzhan KURU⁴, Bahadır KÖKSALAN⁵

Summary

The development in early childhood is the most important and critical stage in life. This stage underlies the grounds of the developments in the future. A sound ground affects a great deal a child's individual development; his friends, school and family life. To be successful at all these areas is only achieved by providing the child with such environments which give opportunity to gain experiences.

It is obvious that the first places in which that kind of support is given are the school and the family as the aim of the educators and the families is to grow up individuals who are healthy at any part of life. The education provided at schools should not deal only with a child's cognitive, social and emotional well-being, but it should also give importance to the physical and psychomotor developmental areas which may be the basis for all the other areas. The education given and the games played at the course of Physical Education are the most efficient supporters at these areas.

Games are not such activities that are just practiced at home or at school. Especially, games should constantly be played besides the education provided at schools. It should be known that the games which have educational value are useful at every stage in the education process.

Actual games are played in childhood. Childhood passes consistently by the games played. The games played in this period help the child to give shape to his future or to himself in the future. The child finds the opportunity to develop his skills, and he takes the chance to realize his social role in society and his characteristic features that make him different from other individuals. Therefore, the influence of games on the development of a child is impossible to ignore.

The place the games have in the physical and psychomotor developmental areas is more important than the other areas. In the majority of the studies, these two areas are taken as the bases, and the other developmental areas are considered to be influenced by them. Similarly, the psychomotor skills and their development are taken as the bases for this study.

The scope of the study is the third grade students at the age of nine in the primary schools in the city centre of Erzincan within the academic year 2007-2008. The specific scope of the study is determined via the method of group exemplification; the specific scope is composed of the third graders (at the age of nine) in Melikşah İlköğretim Okulu, Vali Recep YAZICIOĞLU İlköğretim Okulu and Ziya GÖKALP İlköğretim Okulu within the academic year 2007-2008.

In the study, the model with pre-test and post-test control group is used. Both in the pre-test and post-test, motor performance test, which is generated by Morris, Atwater, Williams and Wilmore in 1980 in order to test rough motor skills of the children at the ages of 3-10, and which is practiced by Sevimay in 1986 on the 205 children at the ages of 3-6, is used to test motor performances of the children; therefore, throwing, grasping, jumping, running and stopping skills are measured.

In the study, the experimental group played games which are thought to improve the rough and delicate motor skills under the care and with the help of their own teacher or a

⁴ Gazi University, Faculty of Education e-mail: okuru82@hotmail.com

⁵ İnönü University, Faculty of Education e-mail: bahadirkoksalan@yahoo.com

teacher of Physical Education course during fourteen weeks with two-hour-seances. In this study that is based on the model with pre-test and post-test, Independent Samples t Test is used in order to compare the datum of the running, stopping, throwing a ball, grasping a ball, jumping forward and upward skills of the students in both experimental and control groups while Paired Samples t Test is used to compare the datum of the running, stopping, throwing a ball, grasping a ball, jumping forward and upward skills of the students within each group.

As a consequence of the study; according to the results of the neutrality comparison of the pre-test and post-test datum of the experimental and control groups, there are no significant differences among the groups' running, stopping, throwing a ball, grasping a ball, jumping forward and upward skills, and between their weights and heights; that is, the children have no advantages in those skills, but only in the stopping skill. This result is the indicator of the fact that there is not a homogenous distribution peculiar to this skill between the groups.

According to the comparison results obtained from the datum of the pre-test and post-test applied to the experimental group, it is found out that, without making gender difference, there is an improvement in the children's running, stopping, throwing a ball, grasping a ball, jumping forward and upward skills with the help the games, and that there appears a significant difference except for the stopping skill. Only in the girls' running, stopping, throwing a ball, grasping a ball, jumping forward and upward skills, it is observed that there is an improvement and a significant difference with the help of the games except for the running skill while in the boys' running, stopping, throwing a ball, grasping a ball, jumping forward and upward skills it is observed that there is also an improvement and a significant difference with the help of the games but except for stopping and grasping a ball.

As for the control group; according to the comparison results obtained from the datum of the pre-test and post-test; without making gender difference, it is found out that there is an improvement in the children's running, jumping forward and upward skills and there appears a significant difference except for stopping, throwing a ball and grasping a ball skills. Only in the girls' running, jumping forward and upward skills it is observed that there is an improvement and a significant difference except for stopping, throwing a ball and grasping a ball skills while in the boys' running, jumping forward and upward skills, it is observed that there is also an improvement and a significant difference except for stopping, throwing a ball and grasping a ball skills.